

מסורת הש"ס

(א) [לקמן עמוד כג, (ב) נמשך: חמשה, וכן מפורש:] (ג) כבודות דף ג, (ד) בפי': המשנה, וכן (ה) כפי': המשנה. (ו) וכן ליקן, (ז) גיש' דהאס חלה ע"ש שני נזיקים. (ח) מירוחה מן הפרושים וכן מ"ל משנתן יחיאל פיק' ח' דף ט': דשם חלה נכסין וכן, (י) כפי': א"ש פ' שלום ג' דף ט"ז, וכן.

הנהגות הב"ח

(א) מ"ל חלה ע"י שלם אבא ב"ח: (ב) דשם חלה ח"ל נזיקי דנפק כהן: (ג) דשם חלה ח"ל נזיקי דנפק כהן: (ד) ח"ל נזיקי דנפק כהן: (ה) ח"ל נזיקי דנפק כהן: (ו) ח"ל נזיקי דנפק כהן: (ז) ח"ל נזיקי דנפק כהן: (ח) ח"ל נזיקי דנפק כהן: (ט) ח"ל נזיקי דנפק כהן: (י) ח"ל נזיקי דנפק כהן.

מוסף רש"י

מי שנתן שותפו... חלף חמי שנים ולא עירב ולאחר שביטל חולט מיתנו לאחר אוסר... על בני חר' דהדר שקליה לרשותיה ויעיר ט"ו.

רבינו הנגאל

והתנן מי שנתן שותפו הוציא בין בשונג בין במזיד אוסר דברי ר' מאיר. ואמר ר' יוסף תני במיתוהי אבוי אוסר דברי ר' מאיר. ופיקוק אבתי פיקוק אחי. ואמר מהו שיתקן כשהוא חוזקין בני המבוי במבוי. לפיכך אינו יבטל רשותו ויחלף אג"כ יבטל רשותו ויבטל חוזקו ויבטל חוזקו של בני המבוי. ואמר ר' יוסף תני במיתוהי אבוי אוסר דברי ר' מאיר. ופיקוק אבתי פיקוק אחי. ואמר מהו שיתקן כשהוא חוזקין בני המבוי במבוי. לפיכך אינו יבטל רשותו ויבטל חוזקו ויבטל חוזקו של בני המבוי. ואמר ר' יוסף תני במיתוהי אבוי אוסר דברי ר' מאיר. ופיקוק אבתי פיקוק אחי. ואמר מהו שיתקן כשהוא חוזקין בני המבוי במבוי. לפיכך אינו יבטל רשותו ויבטל חוזקו ויבטל חוזקו של בני המבוי.

הדר פרק ששי עירובין

ס"ט.

עין משפט
גר מצודה

אימא אינו אוסר. לר"מ: והסניא. אימא אינו אוסר עירב קאי: יכול לבעול. אע"ג דמומרי' הוא לחלל שנת יכול לבעול: כמודי א"ו יכול לבעול. קסבר ר' יהודה מחלל שנת אין יכול לבעול בלא שכירות: אומר. דהדר שקליה לרשותיה ובשוגג נמי קסמו שוגג אמר מוד: כנס דברים אמורים. ר"מ קאמר לה דליתו ר' יהודה ליתענה דמתני קאמר דלא מהניא חוקה ולישנא דברייתא דקאמר ר' יהודה עד שלא תחשך טעמא לאו משום דלא מהניא חוקה הוא אלא משום דקסבר הרי הוא כעובד כוכבים וגני ישראל ציטעל איכא למימר דאפי' לרי' יהודה מהניא חוקה ובמה דברים אמורים דברי הכל הוא: והא א"ו שני. לרי' יהודה עד שלא יוציא חלמא מהני ציטעל כל כמה דלא הדר ביה ובחוקה הוא דפלגי דקסבר לא מהניא: ואיבעי' אימא. מתני' דמשמע דזוקי מטבול נמומרי לחלל בנפשא: גילוי פנים. חזקן: מומר הוי. בתמיה וכו' משום גילוי פנים חשיב ליה מומר: מומר בנינו פנים. צפרהסיא: כר' יהודה. דלר"מ מומר לחלל שנת צפרהסיא מנטול: כחומרפסא דמודא. שנת צפרהסיא ממין אחר ואמרי' נמכת שנת (דף ט:). היא של אלמוג וחומתה של מתכת אמור לנפח בה. חומרפסא חוסס. מדושא לא אפרשסו. ונדקתי נמס' שנת וכל שניות של לפנין שנת אלף לפנין טומאה ואומר אתי חומרפסא מדושא קשר של בושס אחד ממניי הכשמים וכי לאו גוונא אמרי' בשנת (דף ט:). דלפי וילפי' בחומרפסא פולין ומייב עלוי חשמת משום דמשאוי הוא ואינו מכשיט אדם: גונו וכו'. שמתלל שנת בנפשא: ויגילוי ישראל מומר. דחשגינן ליה מומר וכל מילי: ר' מאיר ורבי נמס' צבורות פס' עד כמה (דף ט:).

והא תנן מי שנתן רשות כ"ו. הא דפריך דברייתא טפי מאלמנתי' משום דברייתא קמיס כה דברי ר"מ: הוציא בין בשוגג בין במזיד יבוא צ"ל. פירש קונט' א"ג: דמומרי' הוא לחלל שנת יכול לבעול אומר לחלל שנת אינו יכול לבעול בלא שכירות ומדמולה טעם בקונטרס משום מומר לר'ץ לומר דצפרהסיא קאמר כדמסקי דזוקא צפרהסיא לרי' יהודה אינו יכול לבעול רשות ואפי' מומר בנינו פנים אינו יכול לבעול שנת כמאן כר' יהודה פירש קונט' דלר"מ מומר לחלל שנת צפרהסיא מנטול ומימה דמתני' קמני דזוקי הרי הוא כעובד כוכבים לעיל ומשמע דריש דמתי' ר"מ וי"ל כדפי' פירקין דרישא דמתני' ר"מ וי"ל דדליי כולה מתנתא עד ר' יהודה ר"מ קמני לה דממסיס כה דברייתא דברי ר"מ דר"מ שויה דברי דנתיבי דברי חמסיס ודזרי ר"ג ואפשר דסבר כר"ג דלמר דלמני איתו סכנה (ג) ועוד מדפליגי ר"מ ורי' יהודה אליכא דלר"ג משמע נמי דכרי"ג סניריא ליה ומיהו לא משמע כלל לפרש כרייתא ו מיעט מומר חסד דלמיה ליה למנכס הוציא הוה ליה למימר שחילל שנת ככל מלאכה שחילל ועוד דמשמע דמשום דהוציא בשנתו ודקמני עד שלא נתן רשותו הוציא ועוד דמשמע סמח הוציא ככל ענין ק"ל בנפשא ז' צפרהסיא כמו מי שנתן רשותו והוציא דסיפא ומפרש ר"י דהכא לאו טעם מומר קאמר דמומר לא שייך אלא בשבת דלמיה ליה למנכס ואינו מזהר כלל אלא כהא לא כרגיל איירי אלא שנמקרה בעלמא אירע כך שהוציא שניה דחוק לפי שעה ואם בשנת שעברה שעה כן אפי' במזיד לא היה מייק כלום אפי' לרי' יהודה ללא מומר הוא כפיירשמי אלא דוקא בשנת וז דמאחר שהחזיק ברחשו:

רב ניסים גאון

כמאן א כר' מאיר דאמר משום דלרב אחר הוי משומד לכל התורה כולה. אפילו אחר מכל איסורי שבתוהי נמי. ואי כרבנן הוא אפרי חשוד ליכר אחר לא נחשב לכל התורה. הוא ר"מ מאיר דפי' מ"ל חלמא מהני ציטעל לה בתוספתא דרפי' דהניא עם הארץ שקיבל עליו כל דברי חבורות נחשב על דבר אחר. נחשו על כולם דברי ר' מאיר. ואימתי לאא ברייתא בגמ' ובכורות פסקה דה נחשו על דבר חייבו להטפל בכבודו ודבי חמסיס עד דהוי משומד לר' ע"ו. אינתוהי נמי בתוספתא בכורות (ג"ג) דהניא חשוד על ע"ו חשוד על כל המצוות שבתוהי. ולא אפרטר אלא מיכיל ולהבא שמי' לפי היום אשר צוה ה' ודלאה.

רבינו הנגאל

נוי הוא וכביטול פני לית. אלא אם יוציא יאסר. ופירקין מאי שלא יוציא דקתי בכתי' שלא יוציא היום. כר' יהוד' דקתי עד שלא תחשו. איבעית אימא לא קשיא אה דקתי ר' יהודה הצדוקי אית מטבול אלא הרי הוא כגוי [במחלל שבתות בפרהסיא. והא משום שבתות בנינו. והא דתניא משומד בגלוי פנים אינו מטבול רשותו דכפי חומרפסא דמודא. ופירוש בטבת כרגונין בגמ' פסקי מי שהפך ר' יהודה דמודא פסק בחומרפסא דמודא (א). איקפר ר' אמי. אומר ר' יוסף מאי טעמא איקפר. והתניא השירים והנומים והתעבות הרי הן ככלים המטטלים בחצר. וה המשומד נפיק בה בשבת ברישות הרבים. כהרי דתוהי לרי' יהוד' נשיאה כסיה להאי חומריא. לומר נחבייש פמנו. אפר כגון זה שאינו מחלל שבת בנינו פנים יכול לבעול רשות לרי' יהודא. אמר ר' תנא איתו ישראל משומד זה המחלל שבת בפרהסיא. וא"ל רב נתון א' לרי' מאיר. אפילו עבר על אחת מכל המצוות שבתוהי משומד הוי. אי ליבון

והתנן מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי רבי מאיר אמר רב יוסף אימא אינו אוסר אביי אמר לא קשיא כאן שהחזיקו בני מבוי במבוי כאן שלא החזיקו בני מבוי בהוציא בין בשוגג בין במזיד יכול לבטל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בשוגג יכול לבטל במזיד אינו יכול לבטל מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אוסר בשוגג אינו אוסר במה דברים אמורים בשלא החזיקו בני מבוי במבוי אבל החזיקו בני מבוי במבוי בין בשוגג ובין במזיד אוסר: אמר ר' יהודה אומר בלשון אחרת מהרו ועשו צורכיכם במבוי עד שלא תחשך ויאסר עליכם אלמא נכרי הוא והא אנן עד שלא יוציא תנן אימא עד שלא (א) יוציא היום ואיבעית אימא לא קשיא כאן כחומרפסא לחלל שבתות בצנעא כאן במומר לחלל שבתות בפרהסיא כמאן אזלא הא דתניא מומר וגילוי פנים הרי זה אינו מבטל רשות גילוי פנים מומר הוי אלא מומר בגילוי פנים אינו יכול לבטל רשות כמאן כר' יהודה ההוא (ב) דנפק בחומרפסא דמודא כיון דחזיה לרי' יהודה נשיאה כסיה אומר כגון זה מבטל רשות לרי' יהודה אומר רב הונא איזהו ישראל מומר זה המחלל שבתות בפרהסיא א"ל רב נחמן כמאן א כר"מ דאמרי' חשוד לדבר א' חשוד לכל התורה כולה אפי' בא' מבוא איסוריין שבתוהי נמי א כרבנן האמרי' חשוד לדבר א' לא הוי חשוד לכל התורה כולה עד

אינו יכול לבעול כמו החזק אחר ציטעל דלון יכול עד לבעול ור"מ סבר דיכול לבעול משום דלא חשיב כהר' חשוך בהוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר רב יוסף אימא אינו אוסר אביי אמר לא קשיא כאן שהחזיקו בני מבוי במבוי כאן שלא החזיקו בני מבוי בהוציא בין בשוגג בין במזיד יכול לבטל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בשוגג יכול לבטל במזיד אינו יכול לבטל מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אוסר בשוגג אינו אוסר במה דברים אמורים בשלא החזיקו בני מבוי במבוי אבל החזיקו בני מבוי במבוי בין בשוגג ובין במזיד אוסר: אמר ר' יהודה אומר בלשון אחרת מהרו ועשו צורכיכם במבוי עד שלא תחשך ויאסר עליכם אלמא נכרי הוא והא אנן עד שלא יוציא תנן אימא עד שלא (א) יוציא היום ואיבעית אימא לא קשיא כאן כחומרפסא לחלל שבתות בצנעא כאן במומר לחלל שבתות בפרהסיא כמאן אזלא הא דתניא מומר וגילוי פנים הרי זה אינו מבטל רשות גילוי פנים מומר הוי אלא מומר בגילוי פנים אינו יכול לבטל רשות כמאן כר' יהודה ההוא (ב) דנפק בחומרפסא דמודא כיון דחזיה לרי' יהודה נשיאה כסיה אומר כגון זה מבטל רשות לרי' יהודה אומר רב הונא איזהו ישראל מומר זה המחלל שבתות בפרהסיא א"ל רב נחמן כמאן א כר"מ דאמרי' חשוד לדבר א' חשוד לכל התורה כולה אפי' בא' מבוא איסוריין שבתוהי נמי א כרבנן האמרי' חשוד לדבר א' לא הוי חשוד לכל התורה כולה עד

אינו יכול לבעול כמו החזק אחר ציטעל דלון יכול עד לבעול ור"מ סבר דיכול לבעול משום דלא חשיב כהר' חשוך בהוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר רב יוסף אימא אינו אוסר אביי אמר לא קשיא כאן שהחזיקו בני מבוי במבוי כאן שלא החזיקו בני מבוי בהוציא בין בשוגג בין במזיד יכול לבטל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בשוגג יכול לבטל במזיד אינו יכול לבטל מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אוסר בשוגג אינו אוסר במה דברים אמורים בשלא החזיקו בני מבוי במבוי אבל החזיקו בני מבוי במבוי בין בשוגג ובין במזיד אוסר: אמר ר' יהודה אומר בלשון אחרת מהרו ועשו צורכיכם במבוי עד שלא תחשך ויאסר עליכם אלמא נכרי הוא והא אנן עד שלא יוציא תנן אימא עד שלא (א) יוציא היום ואיבעית אימא לא קשיא כאן כחומרפסא לחלל שבתות בצנעא כאן במומר לחלל שבתות בפרהסיא כמאן אזלא הא דתניא מומר וגילוי פנים הרי זה אינו מבטל רשות גילוי פנים מומר הוי אלא מומר בגילוי פנים אינו יכול לבטל רשות כמאן כר' יהודה ההוא (ב) דנפק בחומרפסא דמודא כיון דחזיה לרי' יהודה נשיאה כסיה אומר כגון זה מבטל רשות לרי' יהודה אומר רב הונא איזהו ישראל מומר זה המחלל שבתות בפרהסיא א"ל רב נחמן כמאן א כר"מ דאמרי' חשוד לדבר א' חשוד לכל התורה כולה אפי' בא' מבוא איסוריין שבתוהי נמי א כרבנן האמרי' חשוד לדבר א' לא הוי חשוד לכל התורה כולה עד

והתנן מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי רבי מאיר אמר רב יוסף אימא אינו אוסר אביי אמר לא קשיא כאן שהחזיקו בני מבוי במבוי כאן שלא החזיקו בני מבוי בהוציא בין בשוגג בין במזיד יכול לבטל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בשוגג יכול לבטל במזיד אינו יכול לבטל מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אוסר בשוגג אינו אוסר במה דברים אמורים בשלא החזיקו בני מבוי במבוי אבל החזיקו בני מבוי במבוי בין בשוגג ובין במזיד אוסר: אמר ר' יהודה אומר בלשון אחרת מהרו ועשו צורכיכם במבוי עד שלא תחשך ויאסר עליכם אלמא נכרי הוא והא אנן עד שלא יוציא תנן אימא עד שלא (א) יוציא היום ואיבעית אימא לא קשיא כאן כחומרפסא לחלל שבתות בצנעא כאן במומר לחלל שבתות בפרהסיא כמאן אזלא הא דתניא מומר וגילוי פנים הרי זה אינו מבטל רשות גילוי פנים מומר הוי אלא מומר בגילוי פנים אינו יכול לבטל רשות כמאן כר' יהודה ההוא (ב) דנפק בחומרפסא דמודא כיון דחזיה לרי' יהודה נשיאה כסיה אומר כגון זה מבטל רשות לרי' יהודה אומר רב הונא איזהו ישראל מומר זה המחלל שבתות בפרהסיא א"ל רב נחמן כמאן א כר"מ דאמרי' חשוד לדבר א' חשוד לכל התורה כולה אפי' בא' מבוא איסוריין שבתוהי נמי א כרבנן האמרי' חשוד לדבר א' לא הוי חשוד לכל התורה כולה עד